

پژوهش های

ایران شناسی

پرسش و پاسخ

پیرامون پیشینه ی تاریخی فرهنگی تمدنی ایران

عقاید و اقوام صفویه

مجموعه مقالات وبگاه ایران شناسی

www.iranologi.blogfa.com

iranology11@gmail.com

سال های

۱۳۸۶-۱۳۹۲

نوشته ی دکتر محمود رضا افتخارزاده

عقاید و اقدامات صفویان

(۱۱۴۸ - ۹۰۸ مهشیدی)

نگارش و نمایش نخست : شهریور ۱۳۸۷ خورشیدی / ویرایش و نمایش دوم : خرداد ۱۳۹۰ خورشیدی.

پرسش:

دروود بر شما استاد ارجمند و پرمایه . گرچه من با «دین» ، یکسره و سراسر، مشکل دارم ولی آن را برای - به گفته ی شما- توده ها یلیسته و لازم میدانم. و گرچه با اسلام هم ، چنین.... ولی شیعه را دینی ساخته پرداخته ی ایرانی و فرهنگ ایرانی و باورهای چند هزارساله ی باستانی ایرانی - آریایی میدانم. گرچه صفویان با تعصب دینی، روی خلفای سنی و شاهان ترک نژاد وابسته به خلافت و ضد رافضیان و علویان، را اندکی سپید کردند. و گرچه ادبیات پارسی و دانش و فرهنگ ایرانی و فلسفه و عرفان ایرانی اسلامی و ... در این دوره به نابودی گرایید تا..... نیما و پیروان در شعر و صادق هدایت و جمالزاده در داستان و بزرگانی دیگر در ۱۵۰ سال گذشته تا کنون، به داد ایران و فرهنگ و هنر و دانش و ادب آن رسیدند. ولی به باور و نگر شما و همچنان که از استاد بهار بازآورده اید، اگر نبودند این شاه صوفیان شیعه) یا شیعه شده به مصلحت سیاسی،!!! که این نگر برخی تاریخنگاران است (ایرانی دیگر نبود در میان آسیا و بخشی می شد از سرزمین بزرگ عربستان که آرمان بنیانگذاران بعث) از سوری ها تا عراقی ها (بود) _ آنچنانکه در نقشه ی خیالی و خام پندارنه ی آنان از مصر تا آنسوی ایران را یک کشور یگانه ی عربی می خواستند. و اما پرسش من که در لابلای نوشتارم اشارتی بدان شد(گرچه پرسشها بسیارست و چیزهایی بسیار هست که نمیدانم و هنوز نوپایم و جوانی درجسنگوی حقیقت گرچه تلخ باشد به کام میهن دوستی و ایران گرایی من. پرسش هایم را سپس تر خواهم پرسید از شما . ولی یک گله دارم از شما که _ هرچند شاید تا اندازه درست گفته باشید_ ولی توهین و بدزبانی به دیگراندیشان (مانند آنچه درباره کسروی و دشتی و ... گفته اید)نازیبا میکند چهره خوب حقیقت جوی و راستی خواه شما را که در میهن دوستی تان بیگمان هستم و استوان. پرسش من این است که :برخی نوشته و گفته اند که صفویان درپایه و بتیاد خود نیز سنی آیین بودند و برای مصلحت سیاسی خود را شیعه خوانده و تبار خود را _ ساختگی - به پیشوایان شیعیان رساندند. آیا شما دراین باره چیزی شنیده یا خوانده اید و نگر و رای شما چیست. خواهشمندم با برهان و دستاویز معتبر پاسخم را بدهید) . البته باید بگویم که نمیدانم در آن جوّ ضد شیعه ی آن هنگامه ها چه مصلحتی بوده؟؟؟ و من نیز چنین نمی پندارم ولی درست هم نمی دانم و آنچنان دروغ و درنگی و دوگانگی و چندگانه گویی در سخنان و نوشتارهای پیشینیان و امروزیان دیده ام که پایه ی اندیشه ام را بر شک استوار کردم و : شک میکنم پس هستم (!!!دروود باشید استاد گرامی و امیدوارم انتقاد مرا گستاخی ندانسته باشید و آن را از سر مهر یک شاگرد کوچک و هم میهن ایران دوست بدانید.

پاسخ:

نخست به همه ی فرزندان فرهیخته ی ایران سفارش می کنم که به انگیزه های جوانی و احساس مندی ، دچار آگاهی کاذب که پیامد طبیعی و منطقی آن ، سراب های روشنفکری است نشوند و کام اندیشه ی

خویش را با زقوم های روشنفکری نگشایند و نیک بدانند که باید عارف شوند تا ژرف بین و باریک بین گردند و با پیچیدگی ها، ظرافت ها و ژرفای فرهنگ ملی خویش آشنا گردند. آنچه سرنوشت ساز بود، اقدام بجا، به هنگام و بسیار بسیار ضروری صفویان بود که به نجات و بقای ایران انجامید. این دوره ی از تاریخ پانصد ساله معاصر ایران، از پر تالیف ترین و پر منبع ترین دوره های تاریخی ایران است. هیچ دوره ای از ادوار سابق و لاحق تاریخ ایران به اندازه ی دوره صفویه، اذهان و افکار پژوهندگان و نویسندگان داخلی و خارجی را به خود جلب نکرده است. در باب نژاد، تبار و عقاید صفویان کتاب های بسیاری نوشته شده است. این اقدام از پگاه اقتدار صفویه آغاز شد. انگیزه تالیف این آثار، شک و شبهه هایی بود که سنیان به ویژه ازبکان و ترکان سنی شکست خورده ایجاد کرده بودند. شبیک خان ازبک نخستین کسی بود که رسماً این شبهات را ساز کرد و هیاهویی گسترده به پا کرد. منابع دست اول در این موضوع عبارتند از: ۱- کتاب صفوه الصفا / تالیف ابن بزاز / نخستین تالیف در این موضوع. ۲- تذکره شاه تهماسب / تالیف شاه تهماسب / ۳- عالم آرای صفوی / مولف ناشناخته است / ۴- سلسله النسب صفویه / دو یا چند کتاب به همین نام وجود دارد / ۵- تاریخ گزیده / تالیف حمدالله مستوفی ۷۴۵ق / درباره شیخ صفی نیای صفویان. و کتاب های بسیار دیگر. لازم است بدانیم که از آغاز اشغال ایران توسط تازیان تا آغاز سده ی دهم قمری نود درصد توده های ایرانی سنی بودند و تشیع یک جرم و گناه نابخشودنی بود. از این رو صوفیان، مذهب اهل سنت و جماعت داشتند و تقیه که تاکتیک راز بقا بود در میان صوفیان و شیعیان در آنجا که می سزد و ضروری می نمود رایج و شایع بود. به دلیل وجود صوفیان شیعی بسیاری در میان سنیان، فقیه نامدار شیعه امامیه در سده هشتم قمری، محمد بن مکی عاملی معروف به شهید اول (۷۸۶ق) در کتاب فقهی الدروس فتوا فرمود که: "... وقف بر صوفیان جایز است..." ن. ک: الدروس. کتاب الوقف ۲۳۳. شیخ صفی الدین اردبیلی (مرگ ۷۳۵ ق) (نیای صفویان، از مشایخ بزرگ تصوف ایران است. او ادامه ی طریقت تصوف سهروردیه است. صفوی ستیزان تلاش داشته و دارند تا او را سنی شافعی نشان دهند. می دانیم که در میان امامان مذاهب چهارگانه اهل سنت، امام شافعی پیشوای مذهب شافعی، مهر و محبت بیشتری به خاندان پیامبر و تشیع امامیه دارد. اگر شیخ صفی الدین، مذهب شافعی داشته یا بنا به تقیه به آن مذهب تظاهر می کرده مشکل ساز نبوده و نیست. عقاید این خاندان از شیخ جنید و شیخ حیدر معاصر تیمورلنگ آشکار می شود که اعلام می داشتند آنان مذهب امامیه دارند و در اشاعه این مذهب می کوشند و بیمی ندارند. سیادت این خاندان نیز از همان آغاز، دستخوش شایعه، شبهه و هیاهوی تبلیغاتی ازبکان سنی قرار گرفت و پاسخ های شایسته ای داده می شد. می دانیم که سنیان بسیاری داعیه سیادت دارند و خود را از خاندان پیامبر اسلام می دانند. مثلاً ملک حسین پادشاه اردن هاشمی خود را از سادات اصیل می دانست و به آن مباهات می کرد. بسیاری از علما و فضلاء اهل سنت در گذشته و حال خویش را سید می دانند. امویان به ویژه عباسیان نیز خود را سید می دانستند. بنا براین سیادت در انحصار پیروان مذهبی خاص نبوده و نیست. اما از آنجا که در باور توده ها به ویژه ایرانیان از همان آغاز، اهل بیت پیامبر اسلام^ص (مشخصاً امام علی^ع) و فرزندان آن حضرت، سمبل دادخواهی و آزادی و انسانیت بودند، سیادت ویژه زادگان آنان و پیروان مذهب آن حضرات بود و هست. آن گونه که گفتیم آنچه کار صفویه را در تاریخ و سرنوشت تاریخی ایران ممتاز می کند، تمامیت ارضی، اقتدار ملی، وحدت ملی، حکومت مرکزی و سیادت زبان و فرهنگ پارسی است. اقدامی بسیار حیاتی و سرنوشت ساز که ایران بقای خویش را پس از اشغال تازیان، مدیون و مرهون صفویه است. در میان شاهان صفوی باید از کفایت و درایت شاه اسماعیل اول، تا حدودی شاه تهماسب و به ویژه درایت برآستی تحسین انگیز شاه عباس بزرگ یاد کرد که سرنوشت تاریخی و نجات و بقای ایران را رقم زدند.

اقدامات ملی صفویه

هر ایرانی ایران شناسی که با تاریخ این سرزمین آشنا باشد اعتراف دارد که شاهکار صفویان که نجات و بقای ایران است ، آن چنان گرانقدر و بزرگ است که اگر صفویان آجری روی آجر و سنگی روی سنگ نمی گذاشتند از خدمت بزرگ آنان به ایران نمی کاست و نقش آنان در تاریخ ایران جاودانه و فراموش ناپذیر بود. خداوندگار تاریخ و ادب پارسی مرحوم **ملک الشعرای بهار** که بحق منصفانه و محققانه قضاوت فرموده و نوشته ، در باب خدمات ملی فرهنگی صفویه می فرماید " : شعر قدری نامرغوب شد ولی نه چنانست که شهرت دارد ، بلکه شعرایی مانند فغانی ، هلالی ، قاسمی ، امیدی ، رازی ، اهلی ، حیرتی ، محتشم ، حکیم ، رکنا ، وحشی بافقی ، عرفی ، زلالی خوانساری ، وحید قزوینی ... و غیرهم پیدا شدند که امروز ایران از داشتن نظیر هریک محروم است و نویسندگانی چون اسکندربیک ، وحید قزوینی ، ملامحمدباقر سبزواری ، شیخ بهایی و مجلسی داشت که کتب آنان مورد استفاده ی همه است و علمایی چون شیخ بهایی ، مجلسی دوم ، محقق ثانی ، شیخ حرعاملی ، میرداماد ، میر فندرسکی ، ملامحسن فیض ، عبدالرزاق لاهیجی... و بالاخره حکیمی چون ملا صدرا پیدا کرد که هریک افتخار ملت و نژادی توانند بود." ن.ک: بهار/ سبک شناسی ۲۵۵-۳/۲۵۶ به عنوان نمونه باید از آثار مرحوم علامه مجلسی یاد کرد که دانشنامه ی اندیشه ی ایرانی است . در این آثار، فضایل و محسنات و افتخارات ایران باستان آمده به گونه ای که امروز دستاویز پان عربیست های دشمن ایران گردیده تا به صفویه دشنام دهند و دق دل خالی کنند!! حال امروز بگذار تا جاهلانه و احمقانه ، درماندگانی مفلوک و ورشکسته به تقصیرجهل ، وکهرانی قبیح و مخبت و مخنت و فرومایه در ذات و تبار و قوم و قبیله و ایل ، چون « **قلی ننه جگرکی** » با نام مستعار «حرامک مشیری (!!)» و جاهلانی شیاد و بیسواد چون « **حاجی روغنی** » با نام مستعار «علی اکبر جعفری» و لمپن های عقده ای بیماری چون « **مصطفی لره** » با نام مستعار «رضا فاضلی»^۱ (هم صدا با پان عربیست های دشمن ایران به بنیان های هویت ملی و خدمات ملی صفویه ناسزا گویند و دشنام دهند! اقدام ملی بس شگفت انگیز و براستی تحسین انگیز صفویه احیای چهار حرف پارسی : ژ ، پ ، چ ، گ بود. این چهار حرف در الفبای فارسی تازی زده ما تا روزگار صفویه وجود نداشت. مرحوم علامه بهار با شرح بسیار، می فرماید که اصلاح خط در دوره صفویه روی داد) ن.ک: سبک شناسی ۳۰۸-۳/۳۰۶

فرزند فرهیخته ی ایران ، با گلایه از من ، فرموده اید: «توهین و بدزبانی به دیگراندیشان) مانند آنچه درباره کسروی و دشتی و ... گفته اید (نازیبا میکند چهره خوب حقیقت جوی و راستی خواه شما را که در میهن دوستی تان بیگمان هستم و استوان.»

فرزند گرامی ! یاد شدگان را تنها با سرشت و خلق و خوی شان یاد کرده ام! اما در این هیاهوی سی ساله و در این آشفته بازار شیر تو شیر ! که صمد و عین الله و برجعلی و قوچعلی و کنیز رختشو و شعبون بی مخ و مصطفی لره و صادق خله و بهجت تیغی و قلی ننه جگرکی و ننه آغا و اقدس چهارچشم و احمد بی کله و حسن جفجغه و حسن کچل و ممل امریکایی و مش باقر و مش قاسم و قنبرک و قمرخانوم و قوزی خانوم و غلوم چهارشاخ و حاجی روغنی و حاجی لته ای و تقی بوقی و علی ذوقی و عزت دست پاچه و عباس سگ دست و این دار و دسته در درون و برون مرز، «ایران شناس» و «اسلام شناس» و همه چیز شناس شده اند آیا جایی برای مماشات هست ؟ ! آیا این اندوه جانکاه و این سکوت دردناک را «آفی» هم نه ؟ در اندرون من خسته دل ندانم کیست * که من خموشم و او در فغان و

در غوغاست ! فرزند عزیزایران ! کدام ایرانی فرهیخته را توان این هست که ببیند و بشنود که این تیره و طایفه ی فرومایه ی یاد شده بر کرسی وعظ نشسته و یاهو می گویند و این نسل چهل میلیونی پریشان و خسته جان را مخاطب ساخته ریشه های هویت ملی را به بازی گرفته اند !

حمله روشنفکران مذهبی به صفویه ؟!

نگارش و نمایش : ۲۰/۷/۱۳۸۶ خورشیدی

۱- پرسش: آیا راهی برای این آشفتگی هست ؟

پاسخ : گفته شد که تا جراحی و عفونت باقی است ، این پریشانی و آشفتگی پایدار است . به ویژه که زخم کاری است و مرهم گذاران فرومایه و بینوایند و توان تحلیل و ارایه ی طریق ندارند . در چنین فضای بازار شیدان داغ است و کسب و کار شعبده بازان پر رونق!

۲ - پرسش : خدمات متقابل ایران و اسلام چیست ؟

پاسخ: ایران بایشتوانه ی عظیم اسطوره ای ، کلامی ، آیینی هزاره ها ، بستری مناسب برای آیینی بس ساده ، بی پیرایه و جوان بود ، چون بذری در زمینی مستعد ، که آن را پرورد و به برگ و بار رساند ؛ نخستین محدثان ، فقیهان ، ادیبان ، مفسران ، مورخان ، متکلمان ، عارفان ، مترجمان ، نویسندگان ، منجمان ، موسیقی دانان ، نقاشان ، نوازندگان ، هنرمندان و ... ایرانی بودند . این زمین حاصل خیز از همان پگاه نخستین تا کنون همچنان محصول می دهد . از آن سو اسلام جوان ، جان مایه میراثی عظیم شد که به شدت فرسوده ، دچار کهولت ، آخرین نفس ها را کشیده و از کارایی باز ایستاده بود ! آن همه را در صافی توحید ریخت و سرانجام معنویت ناب ایرانی اسلام را در عرصه عرفان نمایان ساخت و **خاطره ی قومی** را رقم زد و به **ودایع ملی** جاودانگی بخشید و همه آنها را در معانی ژرف و الفاظ نوین به ارمغان آورد و **جهان بینی زیبای ایرانی** را در این پنج حلقه از **اقلیم حضور** ترسیم کرد : فردوسی ، خیام ، سعدی ، حافظ و مولانا ! اسلام قلمه ای بود در دل درخت فرهنگ کهن سال ایران که به برگ و بار نشست و شکوفه های معنویت ناب ایران پدیدار شد و میوه های آبدار تازه و شیرین برآورد!

۳- پرسش : صفویه و نجات ایران ؟

پاسخ: کافیسست بدانیم که ایران از پگاه اشغال تا آغاز سده دهم هجری در اختیار تسنن بود . تسنن به دلیل تعرب ، تصلب ، تعصب و تعلق خاطر به عربیت نمی توانست عامل ، حامی و حافظ تمام داشت که ایران و ایرانی چون دیگر سرزمین های اشغالی عرب شده ، از بیخ و بنیت ارضی ، استقلال ، فرهنگ و ملیت ایرانی باشد . تسنن از همان آغاز همواره آرزو عرب شوند ، میراث ملی طرد و زبان پارسی زبان عربی گردد ! تسنن در راه تحقق این آرزو بسیار کوشید تا آنجا که در آستانه سده دهم داشت به این آرزو می رسید چراکه ایران از جنوب و شرق داشت به کام تازیان می رفت و از شمال و غرب عثمانی ها داشتند ایران را می بلعیدند و در میان ؛ ازبکان ، بقایای تیمور و ترکمانان به ترک تازی

پرداخته و خاک ایران را با توبره می بردند . در چنین هنگامه ای از پریشانی و شوربختی ، **ظهور و نهضت صفویه** یک ضرورت سرنوشت ساز تاریخی بود که در **تقدیر تاریخ ایران** نهفته بود . **نهضت صفویه** به این شور بختی پایان داد و استقلال ، تمامیت ارضی ، هویت و فرهنگ ملی ایران را بیمه کرد . اگر **صفویه** نبود چیزی به نام استقلال ملی و ارضی ایران وجود نداشت و به فرموده ی محققانه ی استاد ادب پارسی مرحوم ملک الشعرای بهار : **هرگاه ایرانی سنی می بود اتحاد ملی و استقلال ایران باقی نمانده بود ، ایران میان ازبکان و عثمان لوها قسمت شده بود» ...**

۴-پرسش : **حمله روشنفکران مذهبی به صفویه !؟**

پاسخ : این حمله ها ناشی از تازی زدگی مفرط و جهل به تاریخ و فرهنگ ایران بود و هست . از آنجا که روشنفکری در ایران ، خاستگاه و خمیرمایه ای بیگانه و بینشی « **ایدئولوژیک** » و « **چپ** » دارد ، فرایند این بینش بیگانه « **آگاهی کاذب** » است . روشنفکران ایرانی عموماً و روشنفکران مذهبی خصوصاً دچار آگاهی کاذب و جهل به تاریخ و فرهنگ ملی ایران بوده و هستند . بدیهی است که دشنام ، ناسزا و حمله همواره ناشی از جهل است !

۵-پرسش : **چرا رسانه های تازی به صفویه حمله می کنند !؟**

پاسخ : ۱ - نخست باید دانست : این بدیهی است که تازیان از آغاز اشغال ایران آرزو داشتند که ایران ، عربستان شده و بخشی از سرزمین های خلافت عربی گردد . آنان در پی اشغال تا آغاز سده دهم هجری برای تحقق این آرزو بسیار کوشیدند . این نهضت صفویه بود که این آرزو را برای همیشه بر باد داد . بنابراین حمله به صفویه ناشی از یک کینه ی دیرینه است .

۲ - متأسفانه دستاویز پان عربیست های افراطی تازی در حمله به «صفویه» و «تشیع» که «اسلام ایرانی» را نمایندگی می کند و ضامن استقلال ، تمامیت ارضی ، هویت ، زبان و فرهنگ ملی ایران است ، نوشته ها و شعارهای جاهلانه ی روشنفکران مذهبی دیروز و امروز ماست ! بنابراین از ماست که بر ماست!

۶-پرسش : **منظور شما از اسلام ایرانی چیست ؟**

پاسخ : وقتی می گویم اسلام ایرانی یعنی اسلامی که حافظ و ضامن استقلال ، تمامیت ارضی ، هویت و فرهنگ ملی ایران است . و این اسلام ، «تشیع امامیه» است که همه میراث ملی ، ودایع و خاطره قومی ایرانی را در خود دارد .

تقیّه و صفویّه!

نگارش و نمایش: ۱۳۸۷/۲۵/۶

پرسش:

دیشب در یکی از رسانه های بیگانه جاسوس و مزدوری چند جانبه موسوم به «الی رزا ظلمت زاده» می گفت که : در اسلام تقیه وجود ندارد!! تقیه ساخته و پرداخته صفویه است !! مرا به جاسوسی و مزدوری این روسپی زاده و اهرمن زاده کاری نیست ، مشکل من با این «روسپی زاده» این است که به خاطر دانستن چند واژه شکسته بسته عامیانه ی تازی که در روسپی خانه های قاهره یاد گرفته ، خود را « اسلام شناس» هم می داند ! آیا این حرامی بالفطره را تو دهنی شایسته ای نمی سزد؟

پاسخ:

تقیّه در لغت : این واژه را در زبان عربی اشکالی گونه گون است : وقایه ، تقیه ، تقاء ، تقاة ، تقی ، تقوی ، تقی ، اتقیا . **تقیّه** اسم است برای فعل : **أتقی ، یتقی** . پیرامون این واژه در ادبیات عرب سخن بسیار است (نک : ابن منظور/ لسان العرب ۱۵/۴۰۲ . + طریحی/ مجمع البحرین ۹۱ . + طوسی/ التبیان ۲/۴۳۵ و...) **تقیّه** «در لغت عرب به معنای : «مداراة و کتمان» است . عرب گوید : **رجل تقی ! یعنی : مردی که با پرهیز از گناه و با کردار نیک جان اش را از کیفر می رها کند . در زبان پارسی «تقیّه» به معنای : سرزبانی ، پنهان کاری ، راز داری «است . در زبان انگلیسی و فرانسه به معنای «Dissimulation» : کتمان و راز داری «است) . نک Le . + Oxford Dic.vol.1.p.765 . (Robert.vol.2.p.259.+ Larousse.Enc.vol.4.p.129.)**

تقیّه در اصطلاح : تدبیر و تاکتیکی است برای «حفظ جان» در شرایط و مواقع ضروری و جدی که بیم تبااهی رود . این تدبیر و تاکتیک اصلی است پذیرفته شده و بس دیرین نزد همه ی اقوام ، ملل و نحل ، که در مبارزه رهایی بخش و داد خواهانه ، برای «حفظ جان مبارز» ، به کار رفته و می رود) . نک : المؤلفون/ الموسوعة العربية المیسرة ۵۴۰)

تقیّه در قرآن : مبانی « **تقیّه** » در قرآن مبتنی بر سه آیه است : ۱- آیه ۲۸ آل عمران : «لا یتخذ المؤمنون الکافرین اولیاء من دون المؤمنین ... الا ان تتقوا منهم تقاة» . ۲- آیه ۱۰۶ سوره نحل : «من کفر بالله من بعد ایمانه ، الا من أکراه و قلبه مطمئن بالإیمان» . ۳- آیه ۲۸ سوره مومن : «و قال رجل مومن من آل فرعون یکتم ایمانه»»

شان نزول آیه ی اول در باره دو نفر از یاران رسول ص (است که به دست «مسیلمه کذاب» گرفتار شدند . یکی از آن دو برای «حفظ جان» **تقیّه** کرد و جان بدر برد و دیگری « **تقیّه** » نکرد و جان باخت . **شان نزول آیه ی دوم** درباره ی خانواده یاسر و گروهی از مسلمانان اولیه در مکه است . «عمار پسر یاسر» زیر شکنجه بود ، مشرکان مکه از او می خواستند که «کفر» گوید و او که از شکنجه ها بی تاب شده بود ، سر زبانی کفر گفت و جان بدر برد . **شان صدور آیه ی سوم** پیداست که به **روند**

تاریخی تقییه در نظام فرعونى اشاره دارد و داستان نبرد موسى و یاران او با فرعون است . پس تقیه یک اصل قرآنى است، نه ساخته و پرداخته ی شیعه و صفویه!

صفویه و سلمان فارسی!

پرسش:

بادرود بسیار . دریکی از رسانه های برون مرز ، فردی مفلوک به نام "علی اکبر جعفری" که پادویش "پارسا" نامی او را استاد و ... خطاب می کرد و پیدا بود که "استاد"(!؟) ازدانش تهی و از گویش بس ناتوان است!! با زبانی نارسا می گفت که : " سلمان فرد گمنامی بوده و صفویان او را گنده کردند . اگر سلمان آدم مهمی بود باید نامش در قرآن می آمد و چون نامش در قرآن نیامده پس آدم مهمی نبوده است" و نیز پرت و پلا های ناهمساز دیگری می بافت که نشان از پریشانی و بی دانشی این فرد داشت .چند و چون سخنان این فرد از چه قرار است ؟

پاسخ:

فرد یاد شده آدم عامی و شیاد بی سوادى است که در این آشفته بازار روزگار که هر خسی کسی شده و هر خاشاکی استادی ! او نیز از این زمانه و زمینه ی مساعد بهره جسته ، دامی گسترده به شکار نوباوه گان بی پر و بال پرداخته و گویا که این صیادی ناجوانمردانه حرفه ی دیرینه ی اوست ، در ایران که بوده به همین حرفه گرفتار و آدم ربایی می کرده است .در باب یاوه ها و پرت و پلا های او هر شنونده ای که پای سخن هر نقال قهوه خانه ای نشسته با شد می خندد ! در باره ی سلمان در همین وبلاگ نوشته ام و در شرح عظمت او "سند" ها نموده ام . عظمت سلمان چنان عظیم است که اعراب از همان آغاز او را به سوی خویش کشیدند تا کسب اعتبار کنند . شرح حال سلمان در منابع دست اول تاریخ اسلام آمده است . سلمان فارسی از مشهور ترین شخصیت های تاریخ اسلام و ایران است . جایگاه تاریخی سلمان را از "السیره النبویه" تالیف ابن هشام تا "الاستیعاب فی معرفه الاصحاب" تالیف ابن عبد البر و صدها کتاب تاریخ و رجال و حدیث ، می توان دید.اتفاقا در دوره صفویه یک سطر هم درباره ی سلمان نوشته نشده است . بر خلاف پندار این شیادان فرومایه ، در دوره صفویه چیزی خلق نشد بلکه میراث گرانقدری که در گذر نه قرن پیش از صفویه پراکنده و نا مدون به یادگار مانده بود ، گردآوری و تدوین شد.

علت ستیز بی امان تازیان با صفویه !

پرسش:

این فدوی از دور ارادت دیرین دارم و با آثار سابق و لاحق شما آشنا هستم. بسیار خرسندم بپرسم : چرا اعراب محترم به صفویان حمله می کنند ؟ آیا پای منافع و خرده حساب های قومی و نژادی در میان بوده است ؟ گویا منظور جناب عالی از "نوشته های روشنفکران مذهبی" نوشته های مرحوم شریعتی است؟ مستدعی است خاطر فدوی را روشن فرمایید.

پاسخ:

ایران از پگاه اشغال توسط تازیان تا پایان سده ی نهم قمری ، دارای استقلال، تمامیت ارضی و حکومت ملی مرکزی نبود. هرپاره ای در دست قوم و قبیله ای بود و در گذر سده ها دست به دست می شد. نود درصد توده های ایرانی سنی بودند و از آنجا که تسنن ذاتا دارای ماهیت، خاصیت و هویت پان عربیستی است، هماره و در هر حال به عربیت و حکومت های عربی تعلق خاطر داشته و دارد . از این رو تازیان امیدوار بودند که سرانجام ایران، مانند مصر و... از بیخ و بن عرب شود، زبان فارسی و فرهنگ ملی ایران از میان برود و همه چیز به کام تازیان گردد . در پایانه ی سده ی نهم قمری این آرزوی شوم داشت برآورده می شد.(ن.ک :همین وبلاگ : مقاله ی تشیع پاسدار هویت ملی (در چنین هنگامه ای بود که نهضت صفویه پدیدار شد و آرزوی تازیان را بر باد داد و برای نخستین بار پس از ساسانیان ، وحدت ملی ، تمامیت ارضی و حکومت مرکزی به ایران عرضه شد و شاهان باکفایتی چون شاه اسماعیل اول و شاه عباس بزرگ ، عظمت باستانی ایران را پس از نهصد سال به آن برگرداندند . تازیان کینه ای سخت سیاه به دل گرفتند و کوشیدند تا آرزوی بر باد رفته را برآورده سازند . از این رو گرازهای وحشی افغان را از بند رها کردند و به جان ایران انداختند و از دیگر سو فتنه سیاه وهابیت را ساز کردند تا با پشتوانه های آیینی ایران بستیزند که این ستیز هنوز ادامه دارد و فاجعه می آفریند . در این میان روشنفکران مذهبی چپ زده ی تازی گرای ما در دهه های ۲۰ تا ۵۰ خورشیدی با طرح بدعتی ناروا و نسنجیده و ناصواب به حال منافع و مصالح ملی ایران ، به صفویه تاختند و سخنانی گفتند که امروز دستاویز دشمنان دیرین ایران شده است.

پرسش : آیا صفویان در بسیاری زمینه ها چه نیک و مثبت ، چه بد و منفی، همانند ساسانیان نیستند؟

پاسخ : این روح و سرشت معنویت گرای فرهنگ آریایی و ایرانی است که چنین اقتضا می کند . ما چه بخواهیم و نخواهیم روح متعالی و سرشت فرهنگ آریایی معنویت گرا و آیینی است. مشکل اساسی در افراط و تفریط این قوم است. در تاریخ ایران مقاطعی بوده که افراط را بر می تافته و سزاوار بوده است . مثلا پس از سقوط اشکانی ، افراط ساسانی در ستیز با یونانی مآبی و رومی گرایی آریاییان و بازگشت به هویت و فرهنگ ملی سزاوار بوده اما ادامه آن پس از اردشیر، نابجا و ناسزا بوده است .

اقدام و افراط صفویان برای نجات ایران و احیای هویت ملی و فرهنگ ایران ضروری و بجا بوده است . چراکه تسنن بنا به سرشت تازی گرای خویش همواره با هویت ملی و فرهنگ ایران در ستیز بوده و همواره دل به زبان و فرهنگ تازی داشته و از هر فرصتی برای پیوستن به تازیان بهره جسته است . بنا براین به تصریح گرانبهای مرحوم ملک الشعرای بهار : "هرگاه ایرانی سنی می ماند استقلال و تمامیت ارضی ایران بر جای نمانده بود !" و اگر امروز ایرانی از آیین ها و عناصر فرهنگ ملی خویش لذت می برد و به موسیقی فاخر ملی و ادبیات و زبان فاخر پارسی خویش می بالد از برکت اقدام صفویه است و اگر ایرانی سنی می ماند نه از نوروز چیزی می فهمید و نه چیزی به نام موسیقی ملی داشت و نه از ادبیات و عرفان بهره ای داشت و حداکثر چیزی مانند افغان های سنی بود که موسیقی شان بر فرض وجود، ملغمه ای است از هندی و چینی و نوروز را میراث مجوس می دانست که حرام است و از حجاز الهام می گرفت و گوش به فرمان آن سوی آب های خلیج فارس بود!

الدِّراسَاتُ الْإِيرَانِيَّةُ

أَسْئَلَةٌ وَاجْوبَةٌ

حَوْلَ خَلْفِيَّةِ إِيْرَانِ الْتَارِيخِيَّةِ وَالثَّقَافِيَّةِ وَالْحَضَارِيَّةِ

IRANOLOGY

QUESTION & ANSWER

About historical , cultural & civilizational background of Iran

By:

Dr.M.R.Eftekharzadeh

www.iranologi.blogfa.com

iranology11@gmail.com